

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 127/2022
23.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „Дунис“ услужно-трговачко предузеће „Експорт-импорт“ Футог из Футога, чији је пуномоћник Александар Бодловић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Поповић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 763/21 од 24.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и укида пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 763/21 од 24.08.2021. године у ставу првом и трећем изреке и предмет у наведеном делу враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 722/19 од 02.12.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати укупан износ од 182.500,00 динара и то: износ од 45.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.07.2019. године па до коначне исплате, износ од 137.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.08.2019. године па до коначне исплате, као и да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 98.420,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете износ од 14.575,40 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 763/21 од 24.08.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и првостепена пресуда преиначена на начин да се одбија тужбени захтев тужиоца преко износа од 45.00,00 динара главнице са захтеваном затезном каматом за одбијени део главнице, као и у делу одлуке о трошковима парничног поступка на начин да се захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка одбија преко износа од 24.500,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу потврђена. Ставом трећим изреке, захтев туженог за

накнаду трошкова жалбеног поступка је делимчно усвојен и обавезан тужилац да туженом исплати износ од 19.087,50 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на преиначујући део одлуке и одлуке о трошковима поступка тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), испитао је побијану пресуду на основу члана 408. тог закона и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чланом 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о раду од 11.07.2019. године, закљученим између парничних странака, тужени је засновао радни однос за обављање послова возача теретног возила на одређено време од 11.07.2019. године до 10.08.2019. године. Дана 14.07.2019. године полицијска контрола зауставила је камион туженог у Бубањ Потоку и установила четири грешке у погледу времена управљања теретним возилом и коришћења дневног и недељног одмора и туженом изрекла прекршајним налазима четири прекршајне казне уз обавештење да уколико се плаћање изврши у року од 8 дана казна је дупло мања. На основу члана 168. и 169. Законима о прекршајима издати су прекршајни налози за прекршај учињен моторним возилом у саобраћају туженом, послодавцу „Дунис“ доо и одговорном лицу лицу ББ. По повратку са пута тужени је замолио да послодавац све прекршајне казне плати у року од 8 дана како би казна била дупло мања, што је тужилац и учинио и 19.07.2019. године платио казне за туженог у укупном износу од 45.000,00 динара и 09.08.2019. године за одговорно лице ББ и правно лице у укупном износу од 137.500,00 динара. Тужилац поседује „I Track“ апликацију и користи је ради увида у кретање камиона, стање горива, пређену километражу и контролу брзине кретања камиона.

Првостепени суд је закључио да је тужени имао обавезу да поступа у складу са Законом о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима у погледу времена управљања теретним возилом и коришћења дневног и недељног одмора, па како није поступао на наведени начин, обавезао је туженог да тужиоцу накнади штету у висини новчаних казни које је тужилац надокнадио за туженог, за одговорно лице у правном лицу и за правно лице, јер на страни туженог има кривице за претрпљену материјалну штету на страни тужиоца.

Другостепени суд је, супротно првостепеном суду, изнео став да је правно лице одговорно за прекршаје за које се терети у прекршајним налазима, јер тужилац није доказао да је вршио контролу и надзор над радом туженог иако је за то имао могућност кроз праћење кретања камиона којим је управљао тужени, па је побијаном одлуком преиначио првостепену одлуку и одбио тужбени захтев преко износа од 45.000,00 динара.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца оспорава побијана пресуда указивањем да је другостепени суд преиначујући првостепену пресуду без отварања расправе изменио чињенично стање и одбио тужбени захтев за исплату износ од 137.500,00 динара са каматом, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. и 383. став 4. ЗПП, а то је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде. Наиме, чињенично стање нижестепених одлука се разликују у погледу битне чињенице, да ли је тужилац имао могућност да праћењем кретања камиона туженог има увид у временски период трајања вожње и евиденцију тахографа и да ли је искључива обавеза возача да на путу води рачуна о времену управљања теретним возилом, а изостала је и оцена налога туженог дата тужиоцу да изврши плаћање свих казни. Првостепени суд је оценом изведених доказа (исказа сведока ВВ) да тужилац има 300 возача и да је искључива обавеза возача да води рачуна о дневним и недељним одморима, да је пракса да возач у тренутку када му преостане сат времена вожње назове диспечера и пита га где да паркира камион, да „I Trac“ користи тужиоцу да види где се камион налази, колико има горива, колико је километара прешао, колика је брзина кретања у тренутку, да га је тужени замолио да тужилац плати све казне у року од 8 дана како би казна била мања, закључио да је тужени управљајући возилом у дужем трајању од дозвољеног, користећи дневне и недељне одморе у краћем трајању од дозвољеног, поступио супротно Закону о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима и својом кривицом тужиоцу проузроковао штету у висини новчане казне коју је тужилац надокнадио за одговорно лице у правном лицу и за правно лице у укупном износу од 137.500,00 динара. Другостепени суд налази да тужилац, иако је имао могућност, није вршио контролу и надзор над радом туженог. Међитим, како другостепени суд није могао без отварања расправе да на другачији начин врши оцену доказа и мења чињенично стање на основу кога је одлучио о делу тужбеног захтева преиначењем одлуке, па је због учињене битне повреде одредаба парничног поступка побијана одлука морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано и донети правилну и закониту одлуку.

На основу члана 415. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић